

РЕШЕНИЕ

№ 2858

гр. София, 27.08.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 14.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **97** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.49, ал.2 от закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ и е по реда на чл.145 -178 от Административно-процесуалния кодекс / АПК/.

Образувано е по жалба на Л. А. В. срещу Заповед № РД-18-74/20.10.2009г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър/А./, в частта относно одобрената КК за имот с идентификатор 68134.4327.1951, с искане да се измени като се 1. изработят схеми на самостоятелните обекти в къщата-етажите, 2. нанесе терасата на етаж първи, 3. да се коригира посочената „ПЖ” и да се впише като навес и 4. да се нанесе правилната квадратура от 721 К.м и граници на ПИ.

С определение от 01.03.2010г., влязло в сила на 09.03.2010г. е оставена без разглеждане жалбата в частта ѝ относно исканията по т.1, 2 и 3 и в същата част производството по делото -прекратено.

Ответникът-изпълнителният директор на А. и заинтересованата страна- П. А., не депозират писмен отговор становище по допустимостта и основателността на жалбата по реда и условията на чл.163, ал.2 от АПК.

В с.з. пред АС-С. град, жалбоподателят се явява лично и с назначения му служебно процесуален представител-адв.Г, която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът и заинтересованата страна П. А. не се явяват, не се представляват в с.з. и не изразяват становище по жалбата.

Административен съд-С. град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по

делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Видно от нотариален акт №169, т.ХХХV, дело №6247/1975г. на нотариус при СРС, жалбоподателят В. на първия етаж от сградата, със застроена площ от 99 К.м., заедно с 1/2 ид.ч. от от мазе, таванско помещение и останалите общи части на сградата върху УПИ ХХVIII-1 /стар УПИ XIII/, К.19, м.Г. Б. и правото на строеж върху същия УПИ. Съгласно същия нот.акт заинтересованата страна П. А. П. е собственик на втория етаж от сградата, заедно с останалата 1/2 ид.част от описаните по-горе обекти и от правото на строеж.

Административното производство е започнало с издаването на Заповед №РД16-38 от 15.12.2007г. на изпълнителния директор на А., с която е открито производство по създаване на КККР за територията на Р."О. К.", Столична община, област С.; Определено е правоспособно лице, на което е възложено изработването на КККР-"Геокад-93" ЕООД; Посочено е, че графикът за извършване на дейностите е обявен в Службата по геодезия, картография и кадастър-С., и Р."О. К.", както и че собствениците са длъжни в срок от 30 дни от обнародването на заповедта да означат на свои разноски границите на поземлените имоти, находящи се на територията на района, в съответствие с актовете за собственост. Заповедта е била обнародвана в ДВ, бр.6/18.01.2008г. Изработените КККР са били приети от службата по ГKK, след което са обявени на заинтересованите лица чрез публикуване на съобщение в неофициалния раздел на ДВ, бр.8/30.01.2009г., като им е указано правото на писмени искания възражения по тях в 30-дневен срок пред Сл ГKK-С.. По делото не се твърди и няма данни жалбоподателят В. е упражнил правото си на възражение.

Завършващият производството акт-обжалваната пред съда заповед, в частта ѝ за одобряване на КК за имот с идентификатор 68134.4327.1951, е бил обнародван в ДВ, бр.92 от 20.11.2009г. По делото за изясняване на спора от фактическа страна е допусната и извършена СТЕ, приетото заключение по която съдът кредитира като неоспорено от страните, компетентно, обективно и обосновано. Въз основа на него и поясненията на вещото лице по време на устния доклад в с.з., съдът приема за установено, че липсва означаване с регламентирани трайни знаци на процесния имот, че границите на имота са нетрайно материализирани, оградата е от бетонови колове и мрежа. Новонанесеният в кадастралната карта ПИ 68134.4327.1951 е идентичен с ПИ №1 по предходния кадастрален план, за който е отреден УПИ XVIII-1, К.19 по ПУП на К.Г. Б.. В одобрената с обжалваната заповед КК, процесният ПИ бил нанесен по материализираните на място граници. Новонанесените граници на процесния ПИ 68134.4327.1951 съответстват на границите на ПИ №1 по кадастрален план на К.Г. Б., действал към 20.04.1995г. и на УПИ ХХVIII-1 К.19 по ПУП на К.Г. Б., одобрен със заповед №РД-50-307/20.04.1995г. и решение №85/06.08.03г. на СОС и регулацията е приложена. Измерен на място, съгласно нетрайно материализираните му граници, имотът бил с площ от 739 К.м., така както бил и нанесен в обжалваната КК.. Тя отразявала именно нетрайно материализирани граници на имота, които съответствали на кадастралните планове, одобрени по реда на отменените закони. Вещото лице сочи, че било налице пълно съвпадение между кадастъра и регулацията за процесния имот по предходните кадастрални и регулационни планове. Според вещото лице разминаването в площта с 18 К.м. /което е разликата между отразеното в легитимационния титул за притежаваните вещни права-721 К.м. и площта нанесена в КК по нетрайно

материализирани на място граници-739 К.м./ се дължи на различните методи на заснемане преди и по сега новоодобрената КК, като последният, представлявал съвременен компютърен метод и гарантирал по-голяма точност на нанасянето. Така получената се разлика от 18 К.м. била в границите на допустимото.

При така приетото за установено от фактическа страна, от правна страна съдът обуславя следните правни изводи.

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на обжалване, от лице легитимирано да го оспори в съответствие с чл.49, ал.4 от ЗКИР. Спазен е и преклузивният тридесетдневен срок за подаването на жалбата по чл.49, ал.2 от ЗКИР.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган и при спазване на процедурата, установена в Глава пета за създаването на кадастрални карти и кадастрални регистри от ЗКИР. Правилно е приложен и материалният закон, като са спазени критериите по реда техните приоритети за определяне на границите на поземлените имоти при създаването на КК, установени в чл.43, ал.1 и чл.14, ал.1 от Наредба №3/28.04.2005г. на МРРБ за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. След като в случая не е налице означаване с регламентирани трайни знаци по смисъла на чл.38, ал.1 от ЗКИР, правилно административният орган се е съобразил с втория установен критерий-съществуващите на място материализирани граници-съгласно чл.14, ал.1, т.2 от Наредба №3/28.04.2005г., които съответстват на действащия към момента на издаване на обжалваната заповед кадастрален план. Разминаването с 18 К.м. между границите на нанесения имот и границите в легитимационния документ за собственост/ нот.акт №169 от 1975г./ е в рамките на допустимата грешка и се дължи на неточността на използваните по-рано методи за заснемане. Отделно от това, в пределите на настоящото производство се изследва спазването на изискванията за нанасяне, установени в чл.43, ал.1 от ЗКИР и чл.14, ал.1 от Наредба №3/28.04.2005г. на МРРБ за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, но не и границите на имота по нотариален акт.

За пълнота на мотивите, съдът сочи, че неправилно жалбоподателят В. е вписан в КР на недвижимите имоти, като собственик на 1/2 ид.ч. от процесния поземлен имот с идентификатор 68134.4327.195, тъй като съгласно представения от него легитимационен документ- нотариален акт №169, т.ХХХV, дело №6247/1975г. на нотариус при СРС, същият притежава само 1/2 ид.част от ограниченото вещно право на строеж, но не и собственост върху този имот. Този порок не може да бъде отстранен в пределите на настоящото съдебно производство, тъй като е извън предмета на делото-Заповед № РД-18-74/20.10.2009г. на изпълнителния директор на А. не е обжалвана от В. в частта, с която е одобрен КР за имот с идентификатор 68134.4327.1951. Дори и да беше обжалвана порока пак би бил неотстраним поради действието на забраната за влошаване положението на обжалвания.

С оглед на изложеното и след като при извършената на основание чл.168, вр.чл.146 от АПК цялостна служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт не констатира наличието на основания, налагащи неговата отмяна, първоинстанционният съд намери жалбата за неоснователна.

Мотивиран от горе изложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.последно от

АПК, Административен съд-С. град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА жалба на Л. А. В. срещу Заповед № РД-18-74/20.10.2009г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър/А./, в частта относно одобрената КК за имот с идентификатор 68134.4327.1951.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд С.-град пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: